

VASTAUS HEIKKI LANKISELLE

Tutkimuspäällikkö Heikki Lankisen palautteessa toistuu yhteiskunnalliseen keskusteluun liittyvä selviö: asioilla on aina kääntöpuolensa ja näkemys oikeista toimenpiteistä riippuu ratkaisevasti tarkkailijan omista lähtökohdista. Olen kuitenkin Lankisen kanssa yhtä mieltä siitä, että alkoholin kokonaiskulutus Suomessa tulee eniten lisääntymään alentamalla kotimaista alkoholiverotusta. Sosiaali- ja terveyspoliittisesti tämä on huonoin vaihtoehto, mutta kotimaisille alkoholielinkeinoille se tarjoaa selkeitä kasvumahdollisuuksia. Tältä pohjalta on luonnollista, että sosiaali- ja terveys-

hallinnon virkamiehenä näen tilanteen eri tavalla kuin Lankisen elinkeinoelämän etujärjestön edustajana.

Varsinainen tarkoitukseni ei kuitenkaan ollut toimia tuomarina näiden kahden ajatusmaailman välillä vaan osoittaa veronalennusten tien ongelmallisuus myös valtionalouden kannalta. Veroja ei valitettavasti ole mahdollista alentaa tavalla, jossa alennukset maahantuonnin vähentyessä lähellekään kompensoituisivat. Siksi on kovin harhaanjohtavaa puhua matkustajien maahantuonnin aiheuttamista valtion veromenetyksistä, kun nämä menetykset kasvavat

oleellisesti kotimaista verotusta alentamalla. Sen sijaan olen toki samaa mieltä Lankisen kanssa siitä, että naapurimaitamme korkeampi verotaso aiheuttaa meille haitallisia lieveilmiöitä, joita on arvioitava suhteessa verotulojen määrään ja alkoholin kulutuksen aiheuttamiin haittoihin. En kuitenkaan usko, että näissä lieveilmiöissä tapahtuisi niin dramaattisia muutoksia tuontikiintiöiden kasvaessa, etteikö veropäätöksiä olisi aikaa tehdä myöhemminkin tosiasioita vertaillen eikä arvailujen pohjalta hosuen.

PENTTI KARHU

KOMMENTTI J. P. ROOSILLE

Luin suurella mielenkiinnolla J. P. Roosin artikkelin roskatieteen vastaiskusta, jossa arvioinnin kohteena on myös Yrjö Ahmavaaran ja allekirjoittaneen viime vuonna ilmestynyt kirja ”Geenien tulo yhteiskuntatieteesiin”. Oli hauska kuulla arvossapidetyn yhteiskuntatieteilijän punnittu näkemys kirjamme sisälöstä.

Roos pitää kirjaamme roskatieteeseen kuuluvana humpuukina, jonka julkaisemista Atenakustannus saisi hävetä, mutta toisaalta hän sanoo pitävänsä evoluutioteorian ja geenien mer-

kityksen pohtimista yhteiskuntatieteeissä erittäin ajankohtaisena ja tärkeänä. Ehkä tästä voisi päätellä, että kirjan aihepiiri on oikea, mutta kirjoittajat sopimattomia.

En puutu Roosin esittämiin mielipiteisiin enkä siihen, mitä hän sanoo kollegastani Ahmavaarasta, mutta haluan ottaa esille ne kohdat, joissa hän sanoo jotain konkreettista omasta osuudestani. Aloitetaan Roosin epämääräisestä viittauksesta siihen, että tulokset voivat olla vain vääriä, ”koska ne sisältävät sekä selittävän että selitettävän,

kuten esim. Vanhasen selittäessä kansantuloa per capita älykkyysosamäärällä”. Minun on vaikea ymmärtää, miten selittävä ja selitettävä olisivat tässä sekoituneet, kun selittävänä tekijänä käytetään väestön keskimääräisessä älykkyydessä (IQ) olevia eroja, jotka perustuvat valtaosaltaan populaatioiden välisiin geneettisiin eroihin, jotka ovat syntyneet evoluution tuloksena todennäköisesti jo kymmeniätuhansia vuosia ennen tämän päivän kansantulossa esiintyviä eroja.

Roos palaa samaan asiaan vä-